

NOTAT – OPPSUMMERING INNSPILL FRA ARBEIDSGRUPPA OG STYRINGSGRUPPA NOVEMBER 2011

SONEPRINSIPPER

Nasjonalt villreinområde.

Definisjon: De områdene som er aller viktigst for villreinen.

Hvor viktig er villreininteressene i området utenfor landskapsvernområdene? Dette blir viktig å svare på i drøftingene rundt hvilke områder som hører inn under sone 1 (nasjonalt villreinområde) og sone 2 (buffersonen).

Noen innspill arbeidsgruppa:

- Nasjonalt villreinområde bør ikke være for stort heller.
- Trekkene går stort sett innenfor de indre områder.
- Grensedragningen av det nasjonale villreinområdet er avhengig av hvor strengt det legges opp i buffersonen/randområdet.
- Bukkeflokkene er også viktig mtp bruk av området. Unngå bukter i grensedragningen. Bruke villreinutvalget i planprosessen framover – når da også mange grunneiere.
- Innspill som har kommet fram i kommuneplanprosessene er viktig.
- LNF bestemmelsene og retningslinjene kan være ulike i kommunene – få en oversikt over hva som allerede er vedtatt av bestemmelser og retningslinjer
- Kan vi lage en «kladdestrek» som følger skoggrensa for å se hvordan den ligger i forhold til leveområdegrensene?

Noen innspill styringsgruppa:

- Innenfor det området som er definert som leveområde for villreinen i Forollhogna i NINA rapport 528, er det i dag allerede sterke begrensninger på arealbruken. Store deler av planområdet er vernet etter naturmangfoldloven og randområdene rundt verneområdene har i stor grad streng holdning til utbygging og inngrep. Kommuneplanstatus viser at randområdene stort sett er landbruks-, natur- og friluftsområder forbeholdt stedbunden næring.
- Styringsgruppa mener at planen vil få større legitimitet om den følger verneområdene og kommuneplanene. Jo større samsvar det er mellom leveområdet og kommuneplanens arealdel dess mindre konflikter.
- Regional plan for Røros bergstad og circumferensen legger også føringer for noen områder.
- Det påpekes at det er viktig med store og lesbare kart med tydelige farger.
- I verneplanprosessen ble vernegrensene trukket «inn» pga store næringsinteresser i blant annet Tolga og Midtre Gauldal. I dag har vi bedre kunnskap om villreinens bruk av området som vi må ta med oss i de videre drøftingene sammen med erfaringene fra verneplanprosessen..
- Viktig å se på hvordan ferdselen påvirker villreinen og være bevisst på endringer i ferdsel kan påvirke villreinens bruk av områder. I tillegg ble satt fokus på at villreinstammens størrelse vil ha betydning for bruken av området og at vi også må ta høyde for de sykliske svingningene. Behov for bufferområder er avhengig av sårbarheten til villreinen. Det er også allerede tatt villreinhensyn i kommuneplanene.
- Betydningen for helhetsvurdering av planområdet ble understreket.
- Få oversikt over utbyggingspolitikken i kommunene og oppfatninger rundt restriksjonsnivået. Det er videre vesentlig for kommunene om regional plan vil medføre nye begrensninger for bruk/tiltak.

KOMMUNEVIS GJENNOMGANG – PROBLEMSTILLINGER I OMRÅDENE MELLOM VERNEGRENSEN OG LEVOMRÅDEGRENSEN.

Os:

Barmarksbeite villrein – vinterbeite i nordlige områder. Bukkeflokker og fostringsflokker på våren. Trekkområder.

Lite avvik mellom verneområdet og leveområdegrensa.

Ikke konflikt, avhengig av hvilken definisjon vi bruker på sone 1 og 2 om nasjonalt villreinområde også kan tenkes lenger inn enn leveområdegrensen. Noe utbygging i Nordervollia. Nasjonalt verdifullt kulturlandskap grensen kommer utenfor verneområdene.

Tolga:

Reinen bruker området stort sett på vår, sommer og høst, barmarksbeite. Trekkområder.

Hytteområdet Knausvola og hytteønsker i Svartåsen blir sentrale i drøftingene videre. Spørsmål om grensene bør gå utenom enkelte utbyggingsområder som ligger bygdenært, også avhengig av hvor viktig disse områdene er for villrein.

Mye nydyrking og aktivt landbruk. Bukkeflokker på våren.

Sperregjerdeprosjektene sentrale mtp at det ikke er søknadspliktig å sette opp gjerder – kan man si noe i retningslinjene om tidspunkt de står oppe og hvilke løsninger som er i minst konflikt med villrein?

Kommunen har kart over gjerdene.

Lite konflikter med skiløyper, men muligens konflikter med biltrafikk, vinterbrøyting

Tynset:

Barmarksbeite, helårsbeite og vinterbeite, trekk og kalvingsområder. Kvikne har hovedtyngden av villreinen.

Bygdenære hytteområder. Bygdenært gjerde.

Ferdsel og kanalisering. Mye skiløyper.

Grunneierne har trekt en egen øvre grense for hyttebygging.

Rennebu:

Barmarksbeite, helårsbeite villrein

Potensiale landbruk. Beitedyr. Sau.

LNF område. Hytteplaner trukket ved rullering av kommuneplan – Øyasetran – etter innsigelse fra fylkesmannen, akseptert av kommunen. Kommuneplanen skal rulleres i løpet av et års tid.

Hytteområder Nåvveien.

Må få avklart hvilke villreininteresser som er her. Bukkeflokker på våren ved Øyasetran og Nåvdalen.

Kommunen har hensynssone villrein ca. 100 meter ned for skoggrensa, generelt restriktiv praksis.

Midtre Gauldal:

Store leveområder er utenom landskapsverngrensa. Barmarksbeite, helårsbeite, trekk, vinterbeite og kalvingsområder.

Arealene innenfor leveområdegrensa er stort sett områder som det ikke gis tillatelse til hyttebygging i kommuneplanen (strengeste LNF området), mens det legges opp til hyttebygging i dalførene (Budalen og Mellomriksen).

Sperregjerde sau – 2 mil.

Holtålen:

Vinterbeiteområde villrein. Få registrerte villreinobservasjoner (plott) i fagrapporten øst for Hessdalen.

Arealene her er avhengig av de som skjer med gruveplanene, og hvilken retning eventuelt veiføring i forbindelse med uttaket tar. Hvis områdene er viktig for villrein kan det bli konfliktområde villrein-

gruvedrift. Spesielt for området er at det er annerledes klima/vindretning på østsiden enn i resten av Forollhogna, noe som kan bety mye hvis f.eks klimaendringer og nedising av beiter i sentrale områder (viktig buffer som vinterbeite).

Fritidsbebyggelse langs veien inn til Hessdalen og ved Øyungen.

Røros:

Vinterbeiteområde villrein.

Arealene her er strengeste LNF-sone og utbygging er kanalisert nær hovedvegen. Veldig lite konflikt med hytteområder og villrein, da det slik ikke er lagt opp til hytter her og heller ikke etterspørsel.

Utbygging langs vegen vil kanskje generere trafikk. Skiløyper og hundeløyper inn i området.

I forhold til utbyggingspolitikken i Røros, er det ikke så spesielt interessant om det blir nasjonalt villreinområde eller buffer/randområde.

OPPSUMMERING:

Grensedragningen av det nasjonale villreinområdet er avhengig av hvor strengt det legges opp i buffersonen/randområdet og viktigheten av randsonen for villreinen og lokalsamfunnet. Det vil si at vi framover må jobbe med innhold i sonene/retningslinjer parallelt med grensedragningen for å kunne si noe om konsekvenser de ulike sonene får for lokalsamfunnet og villreinen.

Mulige alternative prinsipper for grensedragning (ut fra gjennomgangen og tidligere innspill):

1. Leveområdegrensen utgjør nasjonalt villreinområde, med unntak av områder der det er vesentlige andre samfunnsinteresser.
2. Landskapsvernområdegrensen utgjør grense for nasjonalt villreinområde og trekkes utover denne der det er store villreininteresser.
3. Landskapsvernområdegrensen utgjør grense for nasjonal villreinområde. Bufferområde (sone 2) utenom denne. Forutsetter streng holdning i buffersonen der det er viktige villreininteresser.
4. Nasjonalparken utgjør nasjonalt villreinområde, landskapsvernområdene med eventuelt noe utenfor utgjør buffersonen. Forutsetter streng holdning i buffersonen der det er viktige villreininteresser.